

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra Poetiske Skrifter

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. XVIII. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr01val-shoot-idm139972050088912/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

sion, noget sammensat og interessant, der som et Uropunkt stadigt holder Sindet i Bevægelse.

Hele denne Tidsretning i dansk Litteratur er Dønningerne af den store europæiske Flodbølge i Aandslivet, hvis Top i England er Byron, i Frankrig Victor Hugo og i Tyskland Heine. Medens Byron fik saa afgørende Betydning for Paludan-Müller, er der næppe hos Winther Tale om nogen direkte Paa-virkning fra Byron udover den almindelige Tidsretning. Sammen med Heine danner han Forudsætningen for Winthers Modernisme.

Heltene i Winthers Versfortællinger har den Byronske Types karakteristiske Træk: bleg, »vild af Øiekast«, et Helved af Smerte i Brystet. »En Nøvelle« begynder:

Et Helved lued i mit Bryst,
Og svundet var al Livets Lyst.
Min Pande gløded og min Mund,
Min Kind var bleeg, og Øiet kun
Nedstirred tørt paa Veiens Sand:
Thi ak! den indre, dybe Brand
Lod ingen Taare fra sit Gjem
Til kjølig Lindring trænge frem,
Lig en Vulkan, der lumsk i Løn
Udtørrer Kilde, Sø og Brønd.

Men Winther er som Byronianer mindre naiv end Paludan-Müller. Ironi og Refleksion indgaar ikke blot som Elementer i hans Modernisme, men denne er selv som gennemhullet af Selvironi. Winther tager i denne Periode ikke sig selv heft alvorligt, hverken som Romantiker eller som Byronianer. Stærkest har dette faaet Udtryk i Romancen »Ravnens Guide«, hvor Ironi og Lyrik har indgaaet en egen Forbindelse. Jomfruen er en Karikatur, opridset med faa skarpe Konturstreger, af en Tidstype: den poetiske sværmeriske unge Pige. Hendes »lange Sukke« havde Winther som ung Student — i fuldt Alvor — lagt Pen til i »Ellinors Sværmeri«. Et Digt, der kan henføres til den Kategori, Poul Møller kaldte »vaade Rim« og som i Litteraturhistorien kan ses som Efterklang af en Genre, der var yndet i den romans-

XVIII